

forflag, men jeg føler mig opfordret til paa et enkelt Punkt at modsigte den ærede Ordfører i hans Foredrag om Endringsforslagene, nemlig Endringsforlaget under Nr. 5 til § 6. Den ærede Ordfører kom jo ind paa at forklare de Forandringer, der ere foregaaede med dette Endringsforflag siden 2den Behandling, og han gjorde gældende, at de Forandringer, der vare foretagne, vare endogsaa meget betydelige. Det finder jeg mig opfordret til at modsigte, idet jeg ikke er i Stand til at opdage de betydelige Forandringer, der her skulle have fundet Sted. Den ærede Ordfører gjorde særlig opmærksom paa, at der i 5te Stykke er kommet en Bestemmelse ind angaaende Rysstejerne, idet han bemærkede, at naar Aalegaardsnævnet tager Bestemmelse om, hvilken Sides afstand der skal være fra Aalegaarden for at beskytte Fiskeriet mod dem, kunde man, hvis ikke den ny Tilføjelse var kommen til, komme til at forhindre de nærmest liggende Rysstjere i at drive deres Aalegaardsfiskeri, altsaa fratage dem noget af den Ret, de som Rysstjere ogsaa havde. Det tror jeg slet ikke er Tilfældet ved det nu foreliggende Endringsforflag, idet der allerede i det foregaaende, nemlig i selve Forslaget andet Stykke, findes en Bestemmelse om, at Retten til Fiskeri med Aalegaarde ubelukkende tilkommer Gjerne af Rysten, „enhver ud for sin Grund“. Naar man har flaaet dette fast, at enhver har Retten ud for sin Grund, bliver den anden Bestemmelse, der nu er kommen ind, ret overflødig; den er i hvert Tilfælde ikke andet end en Gentagelse, men en Gentagelse, som selvfølgelig ikke skader. Derimod er jeg mere tilbøjelig til at give den ærede Ordfører Ret i hans Omtale af 7de Stykke af det foreliggende Endringsforflag til § 6, idet ogsaa jeg betragter det som et Fremskridt, at man er gaaet over til at lade de to Mænd, som skulle være med til at danne Aalegaardsnævnet, udnævne af Amtsrådet i Stedet for af Retten; men noget stort Fremskridt tror jeg just heller ikke, det er. Jeg ser det nærmest fra den Side, at da Amtsrådet er en Institution, der er fremgaaet nærmest eller for en Del af den almindelige Befolkning, maa man i dette Tilfælde hellere have med det at gøre end med Retten. For øvrigt tror jeg, at enten de omtalte to Mænd bleve udnævnte af Retten eller Amtsrådet, vilde man være omtrent lige sikker paa at faa baade uwillige og saa vidt muligt kyndige Mænd, der efter bedste Skøn og efter deres bedste Samvittighed vilde træffe deres Afgørelser. Jeg kan derfor ikke indrømme den ærede Ordfører, at det foreliggende Endrings-

forflag skulde indeholde store Afvigelser og større Forbedringer i Modsætning til det, der allerede forelaa fra Mindretallet ved 2den Behandling. Derimod kan jeg være fuldt enig med ham i, at naar Loven nu gaar her fra og forhaabentlig faar en § 6, der stemmer med det foreliggende Endringsforflag, er der vundet ganske betydeligt med Hensyn til Aalegaardsspørgsmaalet. Blandt de Endringer, som Fiskeriet undergaar, hvis det nærværende Forflag bliver til endelig Lov, mener jeg nemlig, at den, der vedrører Aalegaardsspørgsmaalet, og hvorved vi faa virkelig faste Bestemmelser for Aalegaardsretten, betegner et af de største Fremskridt. Til Trods for, at jeg har erklæret mig uenig med den ærede Ordfører, vil jeg derfor alligevel selvfølgelig yde ham min Anerkendelse, fordi det er lykkeses Flertallet ved den Willighed, der aldeles ubestridelig har gjort sig gældende inden for det, at enes ogsaa med Mindretallet om dette Spørgsmaal. Jeg tror, det er et saa betydeligt Fremskridt, der er naaet, at jeg endogsaa turde sige, at dette ene Fremskridt paa Fiskerilovens Omraade var det Arbejde værd, som er gjort i denne Henseende baade i Udvalget og her i Tinget, om det da maa lykkes at faa Bestemmelsen optagen i den endelige Lov. Medens jeg har Ordet, er der et Par enkelte Ting, som jeg dog ogsaa kunde have lyst til at pege paa som Forbedringer i Loven, i alt Fald efter min Mening. En af de Ting, jeg betragter som Forbedring, er den Indskrænkning fra det bestaaende, som der i alt Fald er noget Haab om at faa gjort i de saakaldte laafede Bænde. Udvalget er jo nu siden 2den Behandling gaaet til at forhøje det Areal, som kan laafes af disse Bænde, til indtil $\frac{1}{6}$ i Stedet for indtil $\frac{1}{8}$, som det blev vedtaget ved 2den Behandling. Saa vidt jeg var i Stand til fra min Plads at opfatte den højtærede Landbrugsminister, forstod jeg ham saaledes, at han nærede et Ønske og egentlig ogsaa et Haab om, at denne Sag endnu en Gang maatte komme under Overvejelse og til Behandling her i Tinget. Jeg for mit Vedkommende nærer akkurat det modsatte Haab. Jeg vilde meget nødig, at vi skulde gaa et Skridt videre med Hensyn til de laafede Bændes Areal, end Udvalget er gaaet fra 2den til 3dje Behandling; thi efter mit Rendskab saavel til Fiskeriet som til Fiskerbefolkningen, tror jeg, at en af de Ting, som have vaakt mest Modstand, er, at Areal af de laafede Bænde for mange Fjordes Vedkommende har været meget større, end man ønskede, og efter det Rendskab, man nu er kommen til om Fiskeenglen, meget større, end det i Virkeligheden behøver at være. Der kan